

[Hanne Reintoft.]

måske også tåle en enkelt dag om ugen eller en enkelt dag hvert halve år at blive transporteret til en kirke, der kunne fyldes og betjenes af de allerede ansatte præster.

Jeg ved i øvrigt, at menighedsrådet i Trans har foreslået en sådan ordning, men mærkelig nok er det blevet afvist. Det virker lidt ulogisk, når man står her og beklager sig over mangelen på præster.

Man kunne måske også køre lidt rundt med præsterne. Få vil vel påstå, at de fleste præster er overbebyrdede. Man har selv her i dag indrømmet, at i mange landsogne har de ikke meget at lave. Vi kan lige så godt se i øjnene, også nu hvor vi helst skulle til at udbygge vores sociale serviceapparat, at færre og færre mennesker går til præsten om personlig rådgivning og social assistance, og efter mange års arbejde inden for den sociale sektor kan jeg i hvert fald bekræfte, at præsternes deltagelse i det sociale arbejde er endog særdeles beskeden. Jeg tror overhovedet ikke, den ligger højere end den øvrige befolknings deltagelse i sådant virke.

Jeg tror, hvis man turde analysere en normal præstelig arbejdsdag, at den sagtens kunne intensiveres, eller man kunne som sagt nøjes med gudstjeneste hver anden søndag og så betjene flere kirker.

Vi kan altså ingenlunde acceptere, at man ikke løser kirkelige problemer ved at se sagens kerne i øjnene, nemlig at den religiøse interesse er aftagende. Det, der skal til at ske, er, at den kirkelige betjening skal aftrappes og ikke for enhver pris holdes på et niveau, der slet ikke længere er behov for.

Johan Nielsen: Der var et ord fra Koranen, som randt mig i hu, da jeg hørte fru Hanne Reintoft aflevere sin tale her. Må jeg få lov at citere?

Formanden: Hvis det er inden for forretningsordenens rammer, ja.

Johan Nielsen: Jeg kan ikke huske fuldstændig, om det er fra Demonsuraen, men jeg vil holde på, at det er derfra. Der står:

„Den mand er bedst, som ved mest. Men en kvindes lykke beror på hendes uvidenhed.“

Det randt mig i hu, da jeg hørte fru Hanne Reintoft her.

Angående præstemangel har jeg sagt i min gruppe, at jeg ville mene, at den bedste løsning var, at de kristne koner, som havde været gift i 10 år med en præst, uden videre fik lov til at søge om et præsteembede. Ellers må vi konstatere, at vi står i den situation, at en middelalderlig ordning binder præsterne i dag. Vi kunne måske ønske, at det var anderledes.

Talen om de tomme kirker er en lodret løgn. Jeg ved det af egen erfaring. Jeg har været sognepræst i et sogn i København, hvor jeg har været nødt til at søge fra, fordi jeg har haft for meget at bestille, hvor kirkerne er alt andet end tomme. Jeg kan huske, at jeg for år tilbage i Studenter-samfundet blev oplært med, at man skulle sige, at kirkerne var tomme, for så troede folk på det. De danske kirker har aldrig nogen sinde været tomme.

Når der er præstemangel i dag, så skyldes det den kendsgerning, at de danske præster er dårligere lønnet end nogen anden gruppe i vort samfund, de lavest lønnede arbejdere undtaget. Man kunne måske sige, at vi skulle være idealister, vi skulle vælge vort kald uden at skele til, hvad vi har i løn. Hvem af os gør det? Jeg kender ingen, heller ikke nogen her i det høje ting.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Jeg vil gerne takke ordførerne for en gennemgående positiv indstilling til det fremsatte lovforslag.

Hr. Samuelson udtalte, at han var ikke så glad for forslaget, men accepterede det. Jeg har selv tidligere ved en anden lejlighed udtalt, at jeg fremsatte ikke dette forslag med nogen synderlig glæde. Det har natur-